

pehaстанud weikste maonahka oliwad sõdnud. Üks suri kõhu-tõbesse, sest et ema teda haiguse aeal wāga soojas tuas oli pidanud. Üks oli rõuges. Seda tahtis ta selābi terweks teha, et teda wana rumala wiisi järele sauna wiis. Aga ta tappis teda sellesābi āra; sest et liig soe tuba terwele juba kahjuks on, mis siis weel haigele. Üks poole aastane laps lāmmatas āra, ja see sūndis nenda: Andres'e naisel oli see rumal mood, kui lapsed nutsiwad, siis neile ūhe nartsu tūki, kus leiba ja piima sees oli, nisa asemele juhu piistis. Ükskord lāks ta isi kodust āra ja jättis wāetima lapse ūksi. Kui ta jälle kodu tuli, leidis ta seda nartsu tūkki lapse kurgust mis ta wāljaminess temale suhu pistnud, ja last ennast surnut oleswat.

Ükskord lāks ta dōaeal tulega kambriisse leiba tooma, kuhu ta linad oli panud, sest et laiskuse pārast neid aita wiia ei wiitsinud, ja maea hakkas põlema! — Selle ūle ehmatas ta nenda āra, et haigeks jāi ja kolme nādala pārast suure waluga āra suri!

Mõudke ikka usinust,
Armaštage kasinust;
Koppust, roojust wihtake,
Laiskust jātke kogune,
Usina ja laisa surm,
Ehk kull mõlemad on põrm:
Usin hingab rahu sees,
Laisal surses walu ees.

Koit ja Ämmarik.

(Eesti ennemuistne jutt.)

Kord oliwad kaks õde, Widewik ja Ämmarik, mõlemad ilusad, armsad ja sirge kaswuga neiukesed. Ühel õhtul tuli wanem õde pāawa loode aeal kōndmast kodu, ja hārjad, kelledega ta oma pāawatõd lõpetanud oli, wiis neid, nii kui iga põllumehe wiis on, jõe dāre jooma. Sāal ei wōdinud kēna Widewik oma sūdame sundimisele enam wastu panna: ta jättis hārjad oma juhusesse ja astus ūles kõrge kalju serwa pāale, et sāalt oma warju